

‘धम्मिल्लस्य न कस्य प्रेक्ष्य निकामं कुरङ्गशावाक्ष्याः ।

रज्यत्यपूर्वबन्धव्युत्पत्तेर्मानसं शोभाम् ॥’

अत्र धम्मिल्लस्य शोभां प्रेक्ष्य कस्य मानसं न रज्यतीति संबन्धः
क्लिष्टः ।

‘न्यक्कारो ह्ययमेव मे यत्’ (७ पृ.) इति ।

अत्र चायमेव न्यक्कार इति न्यक्कारस्य विधेयत्वं विवक्षितम् । तच्च
शब्दरचनावैपरीत्येन गुणीभूतम् । रचना च पदद्वयस्य विपरीतेति
वाक्यदोषः ।

‘आनन्दयति ते नेत्रे योऽसौ सुभ्रु ! समागतः ॥’

इत्यादिषु ‘यत्तदोर्नित्यः संबन्धः’ इति न्यायादुपक्रान्तस्य यच्छब्दस्य

प्रकल्प्ये ‘मृत्ते कर्मतान्वयबोधः’ इत्याहुः । तच्च । सकृदुच्चरितशब्दादावृत्तिं विना
कमिकबोधानुभवात्, अजनितातान्वयावबोधस्य शब्दस्यावृत्त्यभावात्, आवृत्तौ च
द्वितीयाया अप्यावृत्तौ प्रथमोक्तद्वितीयया अन्वयानुपपत्तेः । अस्मदुक्तरीतेः
मुखचन्द्रं पश्येत्त्रावश्यमाश्रयणीयत्वाच्चेत्यास्तां विस्तरः ॥ निहतार्थं यथा—
‘सायकसहायबाहोर्मकरध्वजनियमितक्षमाधिपतेः । अबजरुचिभासुरस्ते भातितराम-
चनिप ! श्लोकः ॥’ अत्र सायकमकरध्वजक्षमाब्जश्लोकशब्दाः शरकामक्षान्तिपद्म-
यशःसु प्रसिद्धा अप्रसिद्धेषु खड्गाब्धिभूमिचन्द्रयशःसु प्रयुक्ताः ॥ अवाचकत्वं
यथा—‘नमनृपतिमण्डलीमुकुटचन्द्रिकादुर्दिनस्फुरच्चरणपल्लवप्रतिपदोक्तदोःसंपदा ।
अनेन ससृजेतरां तुरगमेधमुक्तभ्रमतुरङ्गखुरचन्द्रकप्रकरदन्तुरा मेदिनी ॥’ अत्र
चन्द्रिकाशब्दः किरणसामान्ये, दुर्दिनशब्दश्छन्नमात्रे । स्फुरच्छब्दश्चरणसमृद्धाव-
वाचकः ॥ क्लिष्टत्वमाह—‘धम्मिल्लस्येति । अपूर्वा बन्धस्य व्युत्पत्तिर्नैपुण्यं
यस्याः ॥ विरुद्धमतिकारित्वं यथा—‘श्रितक्षमा रक्तभुवः शिवालिङ्गितमूर्तयः ।
विग्रहक्षपणेनाद्य शेरते ते गतासुखाः ॥’ गतासुखा गतदुःखाः । पक्षे गतानि असवः
खानि इन्द्रियाणि च येषां ते तथा । अत्र क्षमादिगुणयुक्ताः सुखमासते इति विव-
क्षिते हता इति विरुद्धार्थप्रतीतिः ॥ अविमृष्टविधेयांशत्वमाह—न्यक्कार इति ।
तच्चेति । ‘अनुवाद्यमनुक्तवैव न विधेयमुदीरयेत्’ इति न्यायादिति भावः ॥ उदा-
हरणान्तरमाह—आनन्दयतीति । नित्यः संबन्ध इति । अवश्यमन्योन्या-
पेक्षितत्वमित्यर्थः । स च संबन्धः शाब्द आर्थश्च भवति । द्वयोरुपादाने शाब्दः,
उभयोरनुपादाने आर्थः । क्रमेणोदाहरिष्यति । उपक्रान्तस्य अनुवाद्यत्वबोध-

1. यत्तदोरिति । तत्पदप्रतिपाद्यतया वक्तुबुद्धिविषय उद्देश्यो यत्पदार्थः, यत्पद-
प्रतिपाद्यतया वक्तुबुद्धिविषयो विधेयभूतस्तत्पदार्थ इति वैयाकरणः ॥

1. ‘एकतरोपादाने शाब्दार्थः’ इति पुस्तकान्तरेऽधिकम्.